

207

T.C.
GIDA - TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI
DEVLET METEOROLOJİ İSLERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNİN
METEOROLOJİK YÖNÜNDEN
KURAKLIĞIN İNCELENMESİ

YAZAN

Şinasi ÇELENK
Ziraat Yüksek Mühendisi

Ankara

1974

GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNİN
METEOROLOJİK YÖNÜNDEN KURAKLIĞIN İNCELENMESİ

YAZAN

SİNASI ÇELENK
Ziraat Yüksek Mühendisi

ANKARA
1974

Ö N S Ö Z

Kuraklığın bir çok ülkelerde olduğu gibi Türkiyede de ve bilhassa Güneydoğu Anadolu bölgesinde etkisini en çok gösteren felaketlerden biridir. Bu gün kuraklık üzerinde bir çok ülkeler, Uluslararası kuruluşlarla işbirliği yaparak, etüd ve araştırmalar neticesinde gerekli tedbirleri almaktadırlar.

Kuraklığın devamı ve en şiddetli olduğu aylar GAUSSEN - BAGNOLS ve diğer metodlarla, Meteorolojik yönünden incelenmesi yapılmıştır. Kuraklığın en etkili olduğu periyot tespit edildikten sonra önlenme çarelerine kolayca geçilebilir. Kuraklığın önlenmesi için tek çare su olduğuna göre, bu gün bir çok ülkelerde başarı ile uygulanan damla sulama sisteme ve mevcut akarsularımızın su potansiyellerinden istifade cihetine gidilmelidir.

"Güneydoğu Anadolu bölgesinin Meteorolojik yönünden kuraklığın incelenmesi" adlı bu etüd İdro Meteoroloji İşleri Müdürü Şinasi ÇELENK tarafından hazırlanmış; baskı ve grafik işleri, Resim ve Teksir Atölyesinde yapılmıştır.

Bu etüdün, kuraklık sahasında çalışan Tarımcılara ve Meteoroloji ile ilgili çeşitli araştırmacılara faydalı olmasını temenni ederken bunun hazırlanmasında emeği geçen bütün arkadaşlara teşekkür eder, başarılarının devamını dilerim.

Asosye Prof. Dr. Ahmet RUMELİ
GENEL MÜDÜR

G i r i s

Son yıllarda üzerinde en çok konuşulan konulardan biri de hiç şüphesiz kuraklıktır. İnsan hayatının günlük yaşantısından modern cihazlara kadar zincirleme tesir eder.

Konumuzu teşkil eden "Güneydoğu Anadolu bölgesinde Meteorolojik yönünden kuraklığın incelenmesi" dir. Yurdumuzda kuraklığın en çok etkisini gösteren bu bölgede kuraklığın Meteorolojik yönünden etüdü yapılmıştır. Analizde yağış-buharlaşma, yağış-sıcaklık ve yağış sıcaklık-yağışlı gün sayısı ve nisbi rutubet esaslarına göre incelenmiştir. Kuraklığın başlıca unsuru olan yağışın; aylık mevsimlik ve yıllık dağılışları ile dalgalanmaları, ıslak ve kuru devreler tesbit edilmiştir. İncelememiz sırasında toprak tipleri ve bitki örtüsü de birer etken olarak nazarıitibare alınmıştır.

Şimdiye kadar, bir çok araştırmacılar tarafından empoze edilen kuraklığa ait metodlar incelenmiş ve bunlardan Meteorolojik dönemlerin en çok kullanılan, tatbikatı kolay ve gerçeğe uygun olanlar tercih edilmiştir. Çalışmamızda GAUSSEN, CROW ve ERİNÇ metodları uygulanmıştır. Ayriyeten DE MARTON ve THORNTHWAITE metodları da mukayese bakımından kullanılmıştır. Türkiye de en çok bilinen ve uygulanan DE MARTON formülünün yaptığımız uygulamalar tatbikatta yurdumuz şartlarında bazı yanlışlıklara sebebiyet verdiği neticesine varılmıştır.

Bu gün bir çok ülkelerde kuraklık üzerinde etüd ve araştırmalar yapılmakta ve gerekli tedbirler alınmaktadır. Misal olarak İSRAİL'i verebiliriz. Tamamen çöl karakterini taşıyan NEGEV bölgesinde yağışın çok az olduğu, buna mukabil buharlaşmanın çok yüksek olduğu bu bölgede, bu gün modern tarımcılıkla beraber sulama sistemi ile turfanda sebzecilik ve çiçekçilik yapılmakta, Baltık ve orta Avrupa ülkelerine ihraç edilmektedir.

Ziraî kuraklığın önlenmesi için tek çare su olduğuna göre, bugün birçok ülkelerde uygulama safhasını bulmuş ve çok iyi neticeler alındığı tesbit edilmiş olan DAMLA SULAMA sistemi ile mevcut akarsularımızın su potansiyellerinden istifade etmeyece olur.

KURAKLIĞIN TARİFİ VE KAPSAMI

Kuraklığın su azlığı nedeni ile meydana gelen belli başlı felaketlerden biri olduğu bilinmektedir. Çok eskiden beri insanlık alemi bu büyük felaket üzerinde uğraşmış, bu gün uygar ülkelerde bile gerçek anlamda kuraklık önlenmemiştir. Bu tabiat olayı karşısında bugün bile insanlık çaresizlik içinde kalmaktadır. Dünya üzerinde yağış şeklinde düşen ve ancak bir kısmından istifade edilen su buharlaşma ve terleme yolu ile tekrar atmosfere dönüşmektedir. Bu nedenle arta kalan suyun çeşitli yerlerde kullanılmamasından kuraklık problemi husule gelmektedir.

Genellikle kuraklık terimi, yağışın az olduğu devre içinde mütalea edilmektedir. Memleketimizde son yıllarda ve bilhassa 1969 yılından beri bütün bölgeler normalden düşük yağışlar almıştır. Bu durum bazı bölgelerimizde yağış rejiminin düzensiz olduğu yörelerde kuraklığın etkisi daha fazla olmuştur. Bazı ülkelerde kuraklık aylarca sürdürü gibi yıllarca da devam etmektedir. Kuraklık üzerine yıllık yağışların miktar bakımından çokluğu değil, yağışın aylar içinde muntazam dağılışı önemlidir. Aksi halde kısmi kuraklıklara yol aştığı gibi memleket ekonomisi üzerinde tesisleri büyük olur. Bir çok ülkelerde ekonomik planlamalarını kuraklık frekansı ile birlikte yürütülmektedir. Bir bölgenin ekonomik durumu doğrudan doğruya yağışın varlığı ile orantılıdır. Kurak bölgelerde gerekli tedbirler alınır ve su temini cihetine gidilirse bölgenin kuraklık ihtimali asgariye indirilmiş olur. Bu yüzden gerek su işletme projeleri ve gerekse tarım ürünlerini istihsalı için gerekli su, kısa süreli olsa bile su dengesi ile orantılı bulunmaktadır.

METEOROLOJİSTLERE GÖRE KURAKLIK :

Bölgemin coğrafik durumuna göre, yıllık yağışın mevsimlere dağılışındaki yağış azlığıdır.

TARIMCILARA GÖRE KURAKLIK :

Toprak rutubeti, bitkinin solma noktasında oluşudur.

HİDROLOJİSTLERE GÖRE KURAKLIK :

Yer Üstü ve yer altı su seviyelerinin alçalması veya akarsuların su muhtevasının azalması diye tarif ederler.

EKONOMİSLERE GÖRE KURAKLIK :

Ekonominik şartlara tesir edecek su azalmasıdır.

BAZI ARAŞTIRICILARA GÖRE :

C O L E : Yağsız geçen 15 günlük periyod kuraklıği temsil eder.

TANNEHILL : 5.0 mm. den az yağış vukubulduğu zaman kuraklık hulusu geldiğini ileri sürmüştür.

BLUMENSTOOK : 48 Saat içinde 2,5 mm. den az yağış olursa kuraklık hulusu gelir diye tarif etmiştir.

H E N R Y : Kuraklık, 21 veya daha fazla gün zarfında vukubulan yağışı, aynı devredeki normal yağışın % 30 kadar olduğu zaman kuraklık olduğunu ifade ediyor.

B A T E S : Yıllık yağış, yıllık normal yağışı % 75, aylık yağışı ise aylık normal yağışın % 60 olduğu zamanlar kuraklık var demektir.

H O Y T : Vukubulan yağışın normalinden % 85 az olduğu zamanlar kurak periyod olarak kabul edilmiştir.

BOLDWIN - WISEMAN : Müteakip 3 ay içinde normal yağışın % 50 noksan tesbit edildiği zaman kuraklık var demektir.

C O N D R A : Atmosferik kuraklık, kuvvetli rüzgar, az yağış, yüksek sıcaklık ve düşük nisbi rutubetin rasat edildiği periyoddur.

G A U S S E N : Aylık toplam yağışın ortalamama aylık sıcaklığın iki katından az olduğu zamanlar kuraklık olduğunu ileri sürmüştür.

T H O R N T H W A I T E : Kuraklığın hiç bir zaman yağışın azlığı ile tarif edilemez. O sahanın su ihtiyacı az bir yağışla karsılıkla biliyorsa o bölge için kuraklıktan bahsedilemez. Bitkinin toprakındaki kök bölgesinde yeteri kadar rutubet bulamadığı zamanları kuraklık vardır demektir.

Yukarda bahsedilen kuraklık tarifleri genellikle aynı fikirler etrafında toplanmaktadır. Kuraklığa ilgili bu çalışmada kuraklığın tarifindeki birliği sağlamaya çalıştım. Kuraklık analizleri yaparken, yağış, sıcaklık, nisbi rutubet ve evapotranspirasyonun tesirlerini sistematik analizleri yapılmıştır. Neticede, kuraklık için uygun bir indeksin bulunmaması ve mevcutların pek çoğu nazarı değerlerden öteye gidememektedir. Kuraklık, yağmur azlığı buharlaşma ve terlemenin fazlalığı ile vukua gelmektedir. Kuraklık problemi en zor tarafı tahminin evvelden nasıl yapılacağıdır. Simdiye kadar yapılan araştırmalarda ve literatürlerde kuraklığın ne kadar süreceğini tahmini mümkün olmadığı belirtilmektedir. Geçmiş yağışların hareketli ortalamaları çizilerek bölgesel ıslak ve kurak periyodlar tesbit edilmiştir. Bu durumda kaç yılda kurak ve ıslak periyodun tekerrür ettiğini sıhhatlı olarak tesbit edebilmemiz için elimizde yüz yıllık rasad değerleri mevcut olması gerekmektedir.

BÖLGE ORTALAMA DEĞERLERİ
 (1 9 3 0 - 1 9 7 0)

AYLAR	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
SICAKLIK	3.9	5.3	9.0	14.5	20.3	26.3	30.4	29.9	25.1	18.3	11.7	6.1
NİSBİ RUTUBET %	75	70	65	58	49	34	30	31	35	47	62	72
YAĞIŞ	107.2	84.7	80.7	64.4	37.5	4.8	0.9	0.6	2.6	29.7	61.7	92.3
EVAPOTRANSPIRASYON	16.9	25.1	55.4	86.1	131.9	180.9	206.4	178.6	121.1	68.1	29.3	15.4

Y A G I S R E J I M I : Akdeniz yağış rejimi karakterini gösterip, yazları kurak, kışları ise çok yağışlı geçmektedir.

YILLIK YAĞIŞIN MEVSİMLER ÜZERİNDE
% OLARAK DAĞILISI

<u>İSTASYON</u>	<u>K I S</u>	<u>İLKBAHAR</u>	<u>Y A Z</u>	<u>SONBAHAR</u>
Gaziantep	54	27	1	18
Siverek	49	32	1	18
Diyarbakır	45	36	1	18
Urfa	56	29	1	14
Kilis	55	27	1	17
Mardin	50	34	1	15
Sıirt	43	38	1	18
Cizre	50	36	1	13
Adıyaman	56	30	1	13
Ceylanpınar	53	32	1	14
Akçakale	50	33	1	16

S İ N O P T İ K D U R U M U :

Bölgemin yaz yağışlarının az oluşu nedeni, azor yüksekliği ve basra alçağı ile ilgilidir. Bazen Gröland, İzlanda ve Kuzey Afrika üzerindeki yüksek basınçlar birleşirler veya yer değiştirirler. Böyle durumlarda Akdeniz deprasyonları yüksek enlemlerden gelen soğuk hava ile birleşen oluklarla tesirlenmeye devam eder. İlkbahar ve yaz aylarında, Hava akımlarının Akdenize ulaşmadan önce karalar üzerinde üst seviyelerde ısınmaya başlaması sebebiyle İlkbahar ve yaz deprasyonları büyük bir yağmur miktarı veya geniş çapta bir bulutluluk husule getirmezler. Sayet Azor antisiklonu Alplere kadar uzanır ve sistem kuvvetli olursa, Akdeniz kıyılarında yağışsız, sakin ve güneşli hava hüküm sürer.

Genel olarak Türkiye'ye sistemler batıdan iç ana yoldan gelirler. Bu sistemlerin kuvvetli ve zayıf durumları yağış miktarı üzerinde tesirleri büyük olur. Akdenizden gelen sistemler CENOVA'da teşekkür eden kuvvetli bir sistem ise ve bu sistem Yunanistan'ın güneyinden Girit ve Kıbrıs üzerinden gelirse Güney bölgesi bol yağış alır. Güneydoğu ve Akdeniz kıyılarını en çok etkileyen deprasyon yoluda budur. Deprasyonların büyük değişimleri Nisan ayında başlar ve Temmuz ayına kadar devam eder. Atlantik Deprasyonları yaz aylarında kış aylarına nazaran daha zayıftır. Fakat bazen soğuk cepheler akdenizi bir baştan bir başa kat eder ve ortalama yaz görünüşü ve muntazamlık arzeder.

S O N U Ç :

Türkiye'nin kuraklık etüdü adlı daha önce yaptığımız çalışmadada 1926 - 1973 yılları arasında rasad edilen sıcaklık ve yağış donelerine göre analizleri yapılarak, Türkiye'de en kurak geçen yıl 1932 ve en kurak ay ise Aralık 1972 olarak tespit edildi. 1932 yılına ait kuraklık haritasını incelediğimiz de Ünye - Hopa sahil şeridi hariç, diğer bütün bölgelerde sırdatlı kuraklık hüküm sürdürmüştür. En şiddetli olduğu sahalar ise, Gaziantep, Urfa ve Diyarbakır çevresidir. Yıllara göre yağış dağılışı grafiğinde bu durumu görmek mümkündür. 44 yıllık rasat periyodunda en kurak 1932, 1970 ve 1973 yılları olarak görmekteyiz. Kuraklığın periyodik olarak tekerrürü, rasat süreleri kısa olduğundan tesbiti güçtür. Hareketli ortalamanın göstermiş olduğu yöntemi 1974 ve 1975 yılları normali civarında veya normalinden fazla yağış alacağı tahmin ediyoruz. Önümüzdeki devrelerde ıslak periyoda gireceğimizi tahmin etmekteyiz. Hareketli ortalamaya göre yaptığımız tahminde Güneydoğu Anadolu bölgesi 1974 yılının Mart ayından itibaren kuraklık periyodundan çıkışmış olup, ıslak periyoda girmiştir.

1974	Ocak	Şubat	Nisan	Ortalama	
Bölge Nor.	107	85	81	64	84
Gaziantep	130	52	138	51	
Kilis	118	56	172	58	
Urfa	131	39	152	31	
Ceylaklıpınar	81	45	113	37	
Diyarbakır	95	22	130	81	
Mardin	215	49	257	86	
Cizre	198	56	230	95	104

1974 yılında dört aylık vuku bulan yağışların toplamı 104 milimetre iken bu dört aylık bölge ortalaması ise 84 milimetredir. Bu ayları normalleri ile olan mukayeseleri tabloda gösterilmiştir. Şubat ayı hariç diğer aylar normalinden fazla yağış almıştır.

Bu da bize gösteriyor'ki; 1974 yılında bölge kuraklık periyodundan çıkarık ıslak peryoda gireceğini göstermektedir.

Yağış - Nisbi rutubet, sıcaklık - Evapotranspirasyonunun aylara göre dağılışları şekil 2 deki grafikte gösterilmiştir.
Yağış - Nisbi rutubet, sıcaklık - Evapotranspirasyon ile ters orantılıdır. Sıcaklık ve Evapotranspirasyon yüksek olduğu aylarda, yağış yok denecek kadar az nisbi rutubet % 30 civarındadır. Grafikde de görüldüğü gibi kuraklığın en şiddetli geçtiği aylar Haziran Eylül arasıdır. Bu devrede sıcaklık Evapotranspirasyon maksimum seviyesini bulmaktadır.

Şekil 3 te bölge istasyonlarının Prof. Dr. S. Ering formülüne göre kuraklığın başlama ve sona erme durumları görülmektedir. Harita 1 ve 2 de Türkiye'nin kuraklık haritası iki metodla çizimi verilmiştir. Yağış - sıcaklık ve yağış Evapotranspirasyon oranına göre çizimi yapılmış ve iyi bir uygunluk arzetmektedir. GAUSSSEN VE BAGNOLS, Metodunda su hususlar dikkate alınmıştır. SICAK AY : Sıcaklık ortalamasının 20 derecenin üzerinde olduğu ay, don hadisesi yoktur.

SOĞUK AY : Sıcaklık ortalaması sıfır derecenin altındadır, aylık ortalama -15 derece olduğu zaman don, devamlıdır.

KURAK AY : Toplam yağış, sıcaklığın iki katına eşit veya iki katının altında olursa.

$$\begin{array}{l} \cdot 2 T > P \\ 2 T \geq P \end{array} \quad \text{Olduğu zamanlar kuraklık hesaplanır.}$$

$2 T < P$ Olduğu zamanlar kuraklık hesaplanmaz. Aynı zamanda sıcaklık (T) eksi olduğu zamanlarda da kuraklık hesaplanmıyor.

A Y L I K X E R O T E R M İ K İ N D İ S İ

Kurak ayın kuraklık intensitesini karakterize eder. Xerotermik indisi yağış miktarı ve intes itesine, Meteorolojistlerin "gizli yağış" adını verdikleri çığ ve sislere göre ortaya çıkarılmıştır. Yağış şiddetini veya çok şiddetli durumunun gidisini hesaplayabilmek için, ay içindeki yağışlı gün sayısını çıkartılır. Ayriyeten havanın nisbi rutubeti (RH) hiğrometrik (H) kat sayılarında dahil edilmektedir.

I N D E K S L E R

H 40 < ise Kurak günler
 40 < H 60 < ise 0.9 kurak gün olarak sayılır
 60 < H 80 < ise 0.8 kurak gün olarak sayılır
 80 < H 90 < ise 0.7 kurak gün olarak sayılır
 90 < H 100 < ise 0.6 kurak gün olarak sayılır
 Sisli ve çigli günler 0.5 kurak gün olarak sayılır.

BÖLGE ORTALAMA DEĞERLERİ

AYLAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
T	3.9	5.3	9.0	14.5	20.3	26.3	30.4	29.9	25.1	18.3	11.7	11.7
P	107.2	84.7	80.7	64.4	37.5	4.8	0.9	0.6	2.6	29.7	61.7	61.7
RH%	75	70	65	58	49	34	30	31	35	47	62	72
YAGISLI GUNLER	12.5	10.9	11.3	9.1	6.2	1.4	0.3	0.2	0.9	4.5	7.4	11.0

AYLAR	YAGISLI GUN SAYISI		28.6	30.7	30.8	29.1
	X 6	-1.4				
X 7	31	-0.3	28.6	$28.6 \times \frac{9}{10} = 25.7$	$30.7 \times \frac{9}{10} = 27.6$	$30.8 \times \frac{9}{10} = 27.7$
X 8	31	-0.2	30.7	$29.1 \times \frac{9}{10} = 26.2$		
X 9.	30	-0.9	30.8			

Diger Ombrotermik analizinde de aynı durum görülmektedir. Güneydoğu Anadolu bölgesinde Meteorolojik donelere göre ortalama olarak 169 gün kuraklık periyodu sürmektedir. Aynı metodla çizilen omrotermik diyagramı ile kuraklığın şiddeti ve süresi tespit edilerek şekil 4 te verilmiştir. Omrotermik diyagramı ile ve diğer metodlarla yaptığımız kuraklık analizlerinden, hepsinde aynı ayların kurak olduğu görülmüştür. Omrotermik diyagramında bölgede ortalama olarak 12 Mayıs'ta başlayan kuraklık 18 Ekimde son bulmaktadır. En şiddetli olduğu devre ise 15 Temmuz - 15 Ağustos arasındaki devrede olduğu tespit edilmiştir.

K A Y N A K L A R :

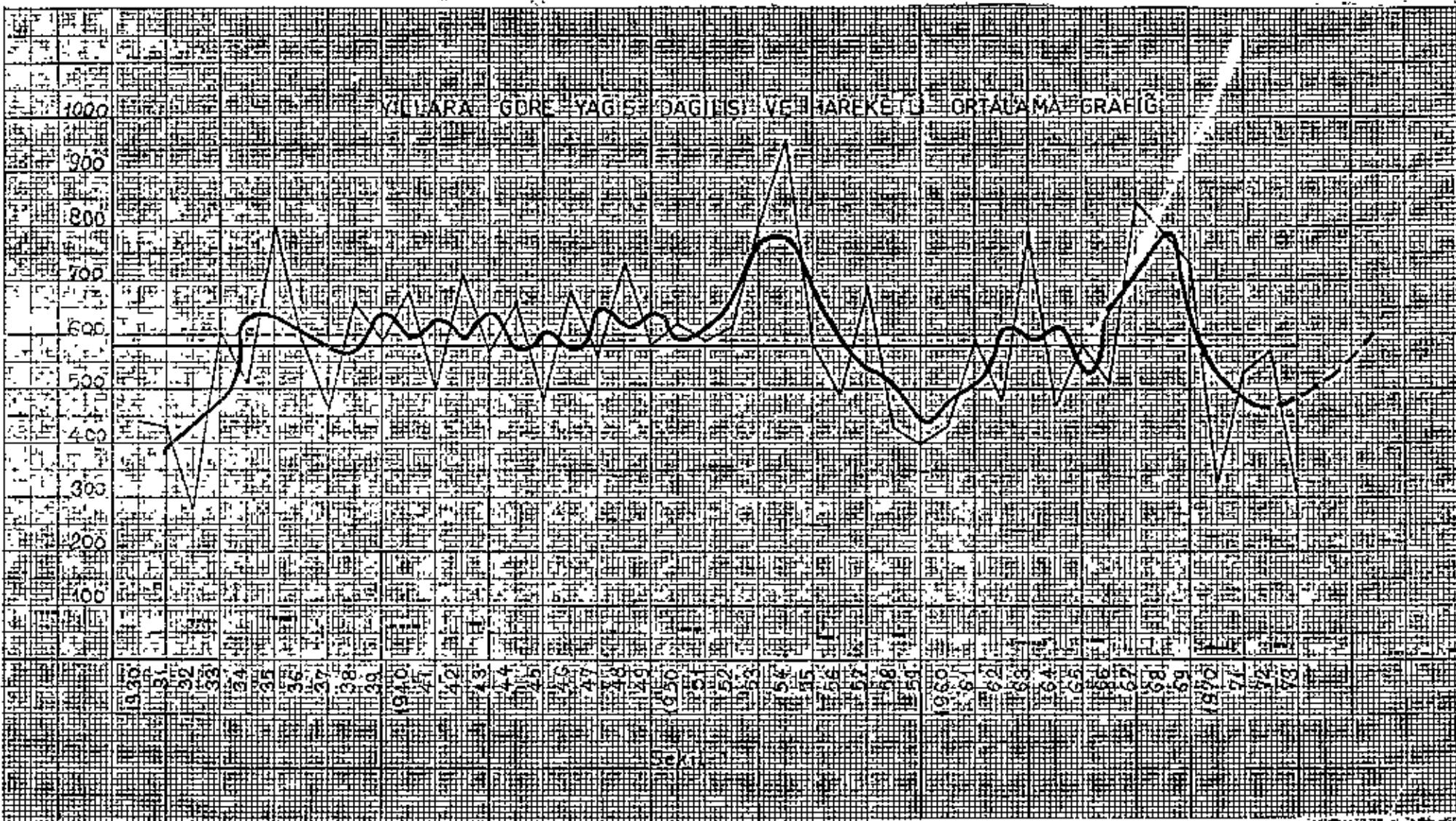
Klimatoloji ve metodları Prof. Dr. Sırrı ERİNÇ
Incidence And Spread of continental Drought...Dr.V.P.
Suprahmanyam

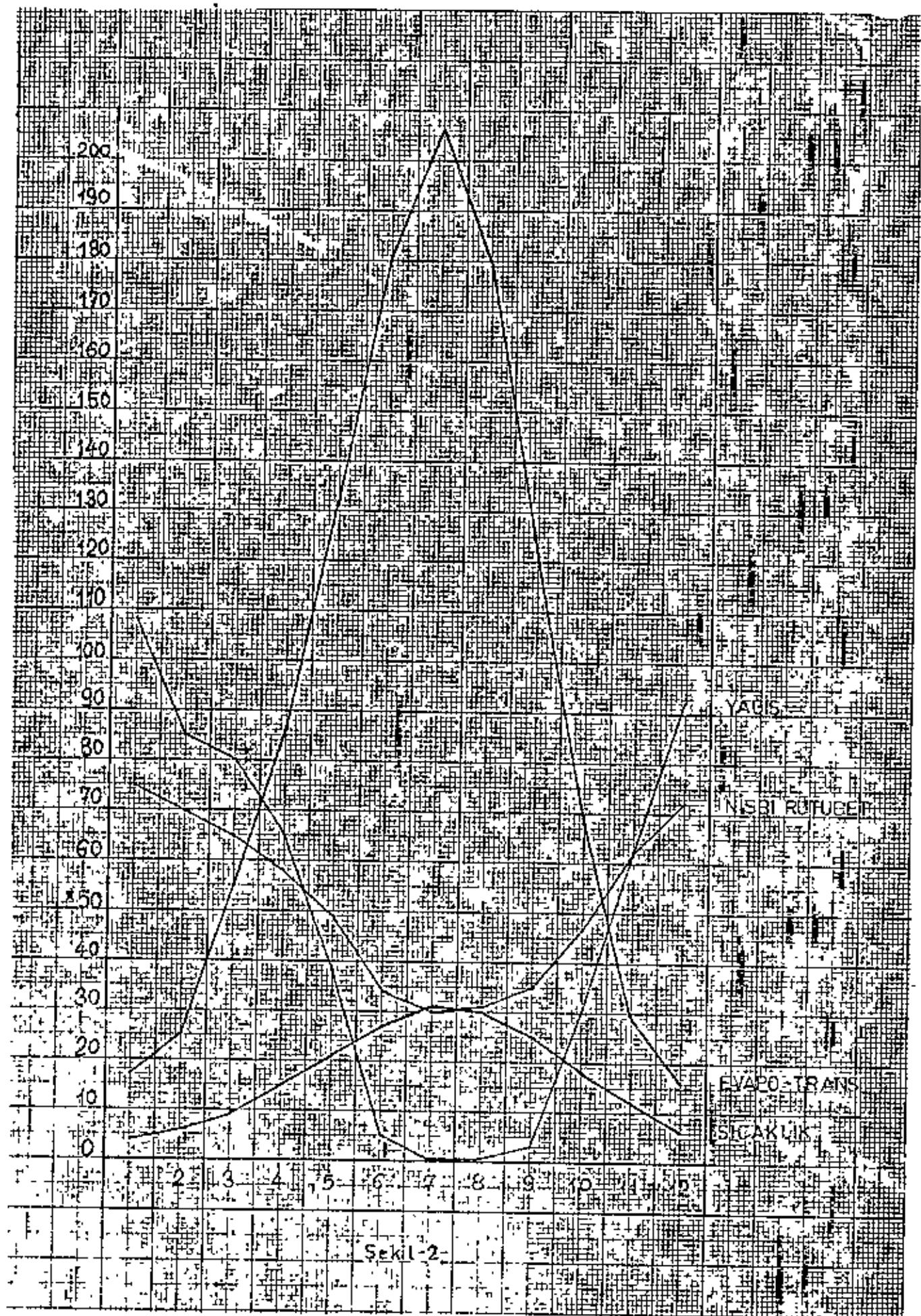
Tird International Coursa in Meteorology (ders notları)
Şinasi ÇELENK

A Study of Agroclimatology in Semi, Arid Zones of the
East..... WMO - Tech. Note No: 5

Pedalogie Générale Paris 1973

Türkiye'nin kuraklık etüdü..... Şinasi ÇELENK

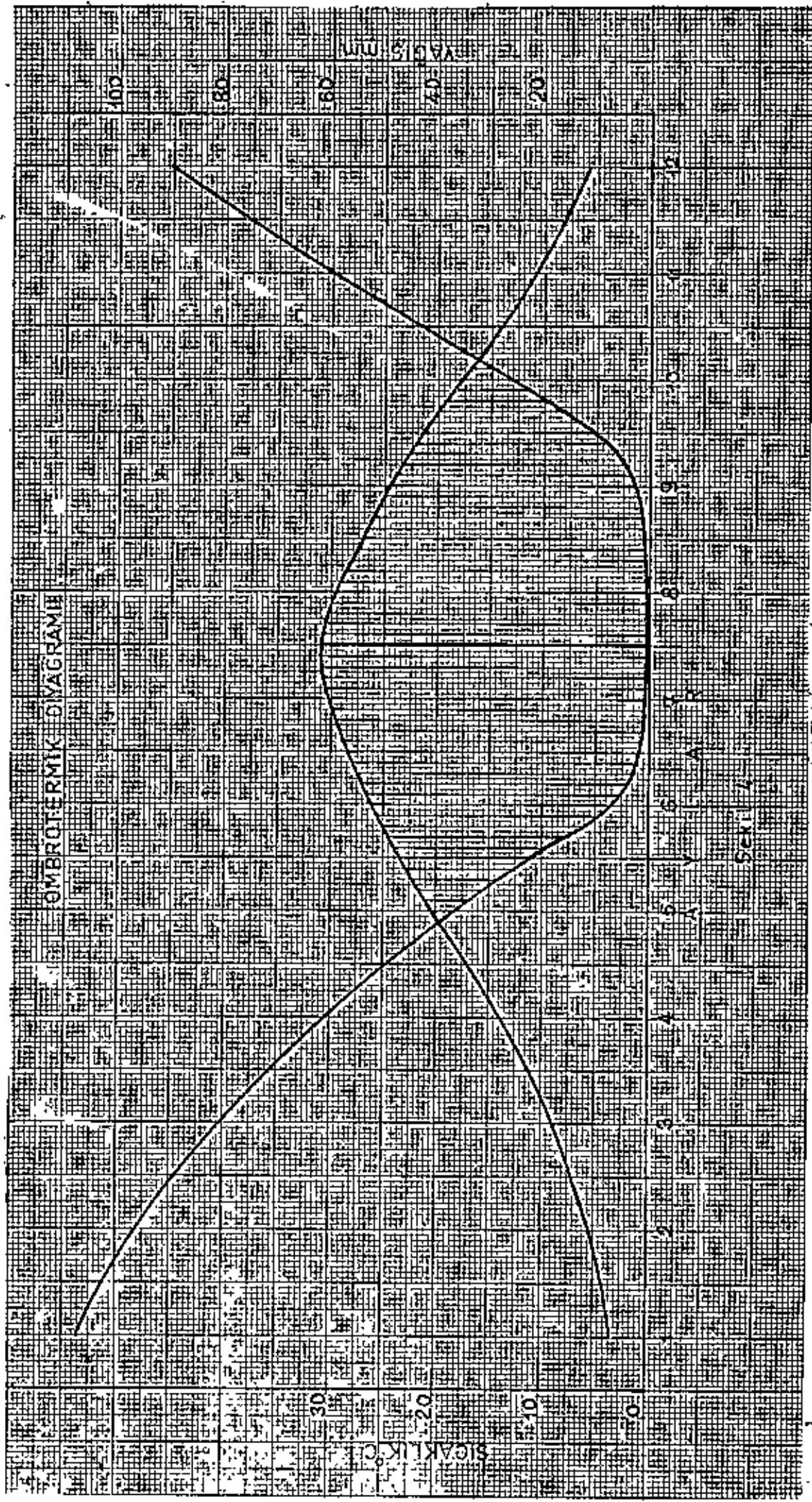

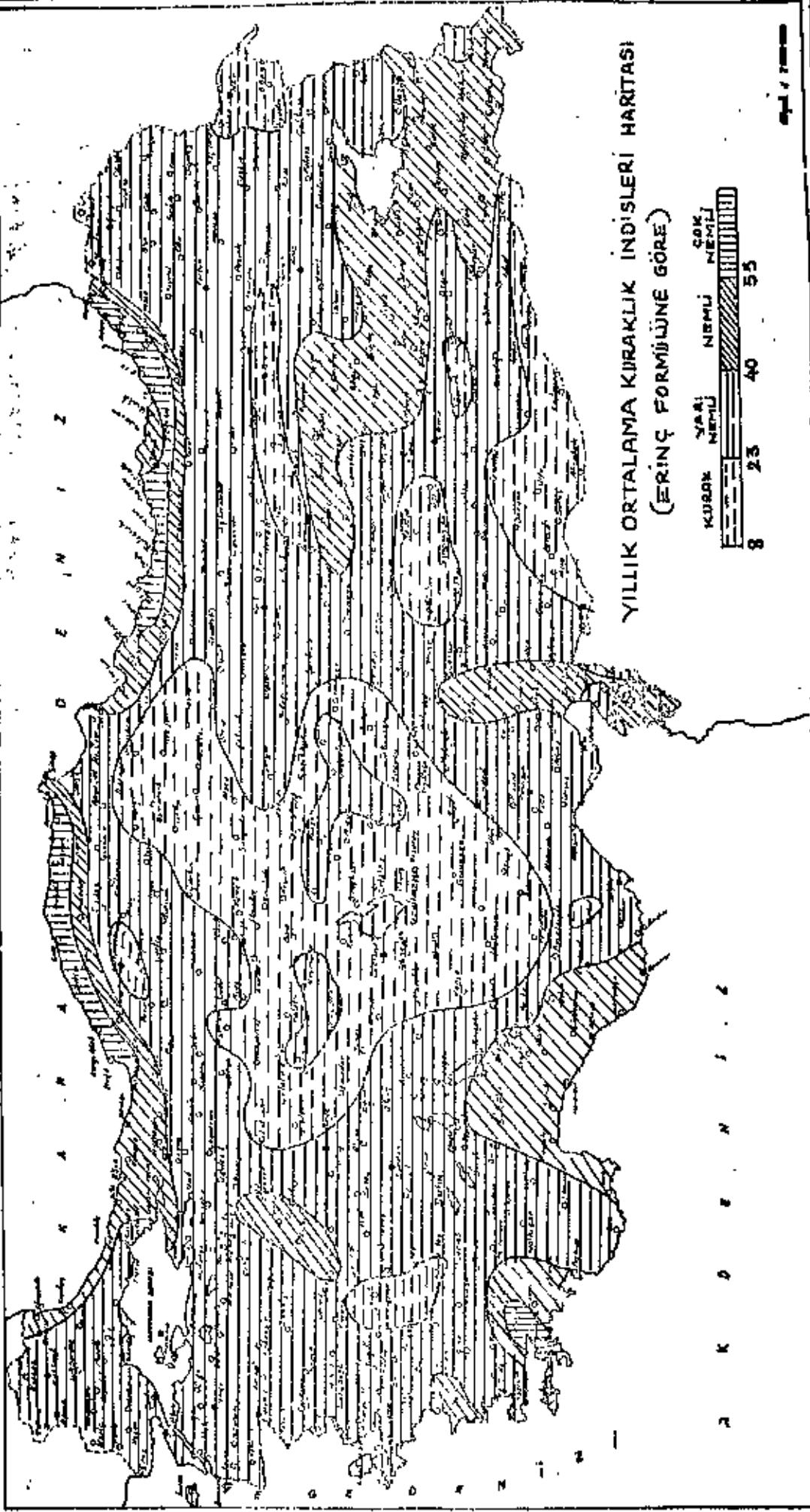
Sekil-2

İSTASYONLAR	YIL											
	A I	A II	Y III	Y IV	A V	L VI	L VII	A VIII	A IX	R X	R XI	R XII
ADIYAMAN												
ŞİRT												
AKÇAKALE												
BATMAN												
BİRECİK												
BESİNİ												
C. PINAR												
CİZRE												
DİVARBAKIR												
BAZİANTEP												
KİLİS												
HÜRTALAN												
KIZILTEPE												
MARDİN												
NUSAYBİN												
NİZİP												
SİVEREK												
URFA												
MİRANŞEHİR												

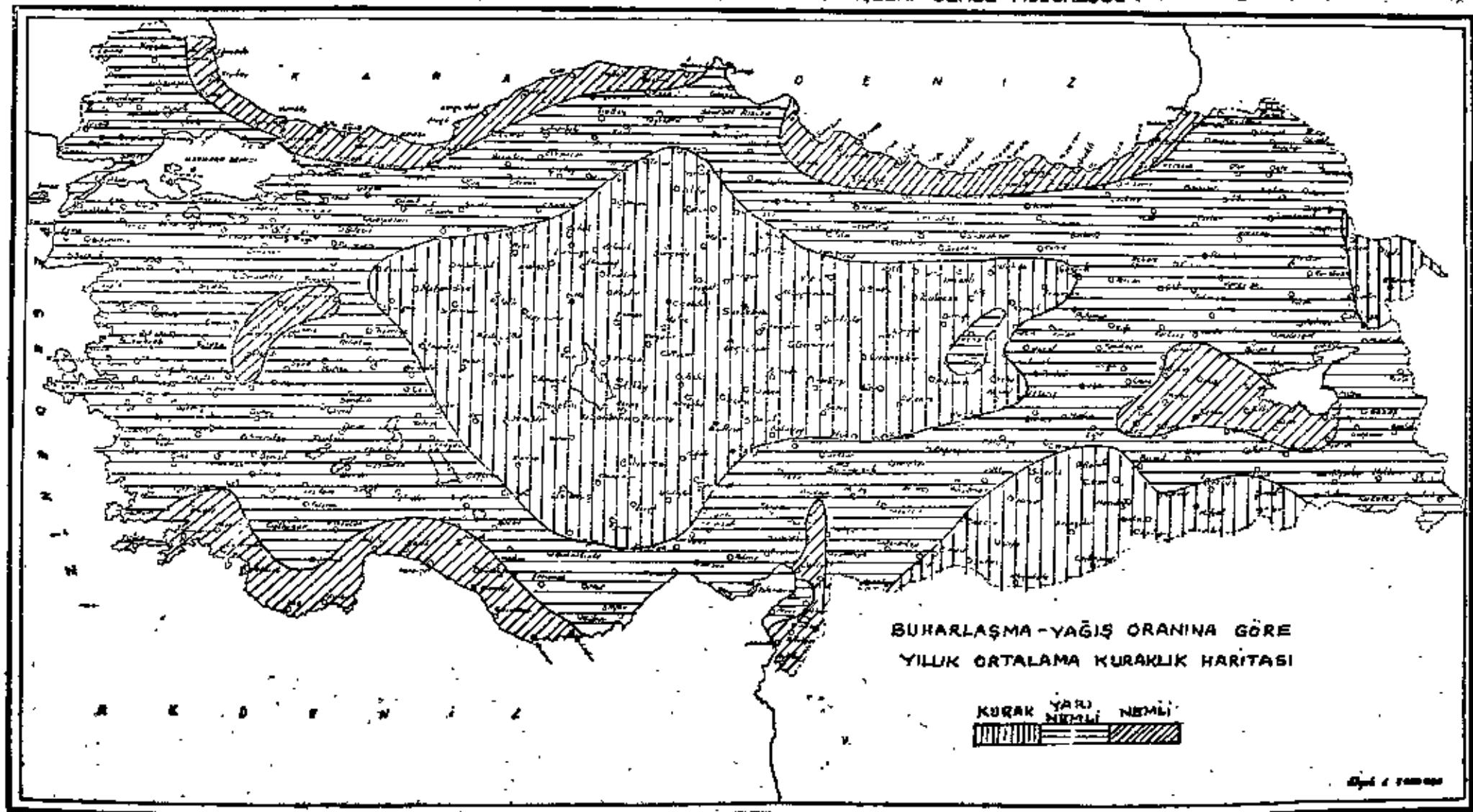
Sekil-3+

T.C. TARIM BAKANLIĞI DEVLET METEOROLOJİ İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T.C. TARIM BAKANLIĞI DEVLET METEOROLOJİ İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

İDROMETEOROLOJİ İŞLERİ ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN
İDROMETEOROLOJİK KONULARLA İLGİLİ
YAYINLARI

- 1) 8-10 ve 14-16/Haziran/1957 tarihleri arasında İçanadolu'da kaydedilen şiddetli yağışların meteorolojik analizi - 1957
- 2) Kıyılarımızda kaydedilen yağışların hava ve deniz suhunet farkları ile olan münasebetleri - 1957
- 3) Yağış ve akım münasebetleri - 1957
- 4) Sakarya Nehri havzasında yağış ve akım münasebetleri - 1957
- 5) İzmir'de yağış-siddet ve sıklık rejimi - 1961
- 6) Kar örtüsü - 1962
- 7) Şiddetli yağış tekerrür analizleri - 1962
- 8) Eskişehir bölgesinde yağışın hububat istihsalı üzerindeki tesirleri - 1962
- 9) Nif çayı drenaj sahasında yağış seviye münasebetlerinin etüdü - 1962
- 10) Şiddetli yağış tekerrür analizleri - 1962
- 11) Meteoroloji istasyonlarında yapılan yağış rasatlarına göre kayıtlanmış olan günlük, aylık ve yıllık en çok yağış miktarları ve tarihleri - 1962
- 12) Kocابağ çayının hidrometeorolojik etüdü - 1963
- 13) Şiddetli ve ekstrem yağışlar - 1966
- 14) Aksakrasatların tamamlanma metodları - 1966
- 15) Hesap makinesi ile kök alma metodları - 1966
- 16) Teknelerden ve göllerden vukubulan buharlaşmalar - 1967
- 17) Yağış-ölgü aletlerinin rüzgar siperleri - 1967
- 18) Hidrolojik tabirlerin tarif ve anımları - 1967
- 19) Dünyada kaydedilen ekstrem yağışlar - 1967
- 20) Kelkit nehri drenaj havzasında yağış ve akım münasebetleri - 1968
- 21) Kırmaçlı çayı ve drenaj havzasında yağış- akım münasebetleri 1968
- 22) Yağış fırtınaları bülteni (Aylık) - 1964
- 23) Günlük yağış dağılışı ve yağış fırtınaları bülteni (1960 tan itibaren aylık)
- 24) Plüviometrik yağışın civardaki üç plüviografa göre 6 saatlik dağılışını tahmin metodu - 1968
- 25) Yağış akım ve buharlaşma haritalarının ortaklaşa bir şekilde hazırlanması - 1969
- 26) Bir oda üzerindeki ortalama yağışı tahmin metodları - 1969
- 27) Türkiye'nin yağış-siddet-süre ve tekerrür haritaları - 1969
- 28) Türkiye'nin şiddet-yağış-süre ve tekerrür eğrileri - 1969
- 29) Bilyük Menderes drenajının hidrometeorolojik etüdü - 1969
- 30) Kılçuk Menderes drenajının hidrometeorolojik etüdü - 1969
- 31) Gediz nehri drenajının hidrometeorolojik etüdü - 1969
- 32) Türkiye'nin kar örtüsü etüdü - 1970
- 33) Türkiye'nin ekstrem yağışları - 1970
- 34) İçanadolu bölgesinde bazı killit bitkileri için sulama suyu ihtiyacı - 1971
- 35) Buharlaşma ve metodları - 1971
- 36) Kitasal kuraklığın meydana gelmesi ve yayılması - 1971
- 37) Taşının rotası (Terçime) - 1971
- 38) İstatistiksel metodlarla yağış tahminleri - 1971
- 39) Yağış ile hava-deniz sıcaklığı ilişkileri - 1971
- 40) Kar hidrolojisine sun'f peyklerin uygulanması (Terçime) - 1971
- 41) Türkiye'nin kar ve rüzgar yükü hesapları - 1971
- 42) Hidrolojik gayoler için atmosferde mevcut nemin değerlendirilmesi (Terçime) - 1972
- 43) Efektif yağışlar - 1972
- 44) Potansiyel evapotranspirasyonun meteorolojik mühimliliklerin hesaplanması (Terçime) - 1972
- 45) Türkiye'nin kuraklık etüdü - 1973
- 46) Türkiye'nin yağış rejimi - 1973
- 47) Yoncada aktüel ve potansiyel evapotranspirasyon (Terçime) - 1973
- 48) Türkiye'de Totalizatör rasatlarının değerlendirilmesi - 1973
- 49) Çay bölgesindeki yağış ve sıklık rejimi - 1973
- 50) Yağış ölçeklerinden ölçülen yağış miktarlarında görülen eksiklikler ve ölçüm hataları
- 51) Türkiye'nin standart zamanlarda maksimum yağışları ve tekerrür analizleri - 1974
- 52) İstatistiksel metodlarla yağış ve sıcaklık tahminleri - 1974
- 53) Güneydoğu Anadolu bölgesinin meteorolojik yönünden kuraklığının incelenmesi - 1974